Kohtulahendite kogumik

ÜLDKOHTU MÄÄRUS (esimene koda)

9. november 2016 *

Vahekohtuklausel — Liidu rahvusvaheliste missioonide töötajad — Järjestikused tähtajalised töölepingud — Kahju hüvitamise nõue — Pädevuse ilmselge puudumine — Ilmselge vastuvõetamatus

Kohtuasjas T-602/15,

Liam Jenkinson, elukoht Killarney (Iirimaa), esindajad: advokaadid N. de Montigny ja J.-N. Louis,

hageja,

versus

Euroopa Liidu Nõukogu, esindajad: A. Vitro ja M. Bishop,

Euroopa Komisjon, esindajad: G. Gattinara ja S. Bartelt,

Euroopa välisteenistus, esindajad: S. Marquardt, É. Chaboureau ja G. Pasqualetti,

ning

Eulex Kosovo, asukoht Pristina (Kosovo), esindajad: advokaadid D. Fouquet ja E. Raoult,

kostjad,

mille ese on esimese võimalusena nõue, mis põhineb ELTL artiklil 272 ja millega soovitakse esiteks ümber kvalifitseerida hageja lepinguline suhe tähtajatuks töölepinguks ja saada hüvitist kahju eest, mida hageja kandis järjestikuste tähtajaliste lepingute kuritarvitusliku kasutamise ja töösuhte kuritarvitusliku lõpetamise tõttu, ning teiseks tuvastada, et nõukogu, komisjon ja Euroopa välisteenistus on hagejat kohelnud diskrimineerivalt, ja sellest tulenevalt kohustada neid maksma hüvitist, ning teise võimalusena nõue, mis põhineb Euroopa institutsioonide lepinguvälisel vastutusel,

ÜLDKOHUS (esimene koda),

nõupidamise ajal koosseisus: koja president H. Kanninen, kohtunikud I. Pelikánová (ettekandja) ja E. Buttigieg,

kohtusekretär: E. Coulon,

on teinud järgmise

* Kohtumenetluse keel: prantsuse.

määruse

Vaidluse taust

1 Hageja Liam Jenkinson, kes on Iiri kodanik, võeti kõigepealt 20. augustist 1994 kuni 5. juunini 2002 järjestikuste tähtajaliste lepingute alusel tööle Euroopa Liidu järelevalvemissiooni, mis loodi nõukogu 22. detsembri 2000. aasta ühismeetmega 2000/811/ÜVJP Euroopa Liidu järelevalvemissiooni kohta (EÜT 2000, L 328, lk 53).

2 Seejärel võeti ta 17. juunist 2002 kuni 31. detsembrini 2009 järjestikuste tähtajaliste lepingute alusel tööle Euroopa Liidu politseimissiooni, mis loodi nõukogu 11. märtsi 2002. aasta ühismeetmega 2002/210/ÜVJP Euroopa Liidu politseimissiooni kohta (EÜT 2002, L 70, lk 1; ELT eriväljaanne 18/01, lk 278).

3 Lõpuks võeti hageja 5. aprillist 2010 kuni 14. novembrini 2014 11 järjestikuse lepingu alusel tööle Eulex Kosovo missiooni. Eulex Kosovo missioon loodi nõukogu 4. veebruari 2008. aasta ühismeetmega 2008/124/ÜVJP Euroopa Liidu õigusriigimissiooni kohta Kosovos EULEX KOSOVO (ELT 2008, L 42, lk 92). Seda ühismeedet pikendati mitu korda. Nõukogu 12. juuni 2014. aasta otsusega 2014/349/ÜVJP, millega muudetakse ühismeedet 2008/124 (ELT 2014, L 174, lk 42), pikendati seda meedet kuni 14. juunini 2016.

4 Viimasena pikendati ühismeedet nõukogu 14. juuni 2016. aasta otsusega 2016/947/ÜVJP, millega muudetakse ühismeedet 2008/124 (ELT 2016, L 157, lk 26), kuni 14. juunini 2018.

5 Ajavahemikku 15. juunist kuni 14. oktoobrini 2014 hõlmanud töölepingu täitmise ajal teatas Eulex Kosovo missiooni juht hagejale 26. juuni 2014. aasta kirjas tema missiooni lõppemisest ja sellest, et tema töölepingut pärast 14. novembrit 2014 edasi ei pikendata.

6 Viimane tähtajaline leping sõlmiti Eulex Kosovo ja hageja vahel ajavahemikuks 15. oktoobrist kuni 14. novembrini 2014 ning seda ei uuendatud. Viimati mainitud tähtajalise lepingu punktis 21 on ette nähtud, et lepinguga seotud mis tahes vaidlusi on ELTL artikli 272 alusel pädev lahendama Euroopa Liidu Kohus.

Menetlus

7 Hageja esitas 23. oktoobril 2015 Üldkohtu kantseleisse hagiavalduse käesoleva asja algatamiseks.

8 Kostjad, Euroopa Komisjon, Eulex Kosovo, Euroopa välisteenistus ja Euroopa Liidu Nõukogu esitasid vastavalt 28. aprillil 2016, 3. mail 2016 ja 4. mail 2016 eraldi dokumentidega Üldkohtu kodukorra artikli 130 alusel vastuvõetamatuse vastuväited.

9 Hageja esitas oma märkused vastuvõetamatuse vastuväidete kohta 27. juulil 2016.

Poolte nõuded

10 Hagiavalduses palub hageja Üldkohtul:

— esimese võimalusena:

— seoses eraõiguslikust lepingust tulenevate õigustega:

— kvalifitseerida tema lepinguline suhe ümber tähtajatuks töölepinguks;

— tuvastada, et kostjad on rikkunud oma lepingulisi kohustusi ning eelkõige kohustust teatada tähtajatu lepingu ülesütlemisest ette, ning sellest tulenevalt, hüvitisena kahju eest, mis tekitati järjestikuste tähtajaliste töölepingute kuritarvitusliku kasutamisega, mis tingis hageja pikaajalise ebakindluse, ja lepingu ülesütlemisest etteteatamise kohustuse rikkumisega:

— mõista kostjatelt etteteatamiskohustuse rikkumise eest tema kasuks välja hüvitis summas 176 601,55 eurot, mis on arvutatud tema staaži alusel liidu loodud missioonide teenistuses;

— teise võimalusena mõista kostjatelt etteteatamiskohustuse rikkumise eest tema kasuks välja hüvitis summas 45 985,15 eurot, mis on arvutatud vastavalt tema teenistusajale Eulex Kosovos;

— otsustada, et tema lepingu ülesütlemine on kuritarvituslik, ning mõista sellest tulenevalt kostjatelt tema kasuks välja hüvitis, mis on *ex aequo et bono* hinnates 50 000 eurot;

— tuvastada, et kostjad ei ole koostanud õigusaktides ette nähtud lepingu lõpetamisel koostatavaid dokumente;

— mõista neilt tema kasuks välja 100 eurot iga viivitatud päeva eest alates käesoleva hagi esitamisest;

— kohustada neid edastama talle lepingu lõpetamisel koostatavad dokumendid;

— mõista kostjatelt välja eespool nimetatud summadelt intress, mis on arvutatud Belgia seadusjärgse intressimäära alusel;

— seoses võimu kuritarvitamise ja diskrimineerimise esinemisega:

— tuvastada, et Euroopa välisteenistus, nõukogu ja komisjon kohtlesid teda nende loodud missioonide teenistuses töötamise ajal tema töötasu, pensioniõiguste ja seotud hüvitiste ning tulevase töökoha tagatuse osas ilma objektiivse põhjenduseta diskrimineerivalt;

— tuvastada, et ta oleks tulnud tööle võtta Euroopa välisteenistuse, nõukogu või komisjoni ajutise töötajana;

— mõista Euroopa välisteenistuselt, nõukogult ja komisjonilt välja hüvitis liidu õiguse eespool nimetatud rikkumiste tõttu saamata jäänud töötasu, pensioni, hüvitiste ja soodustuste eest ning mõista neilt tema kasuks välja nimetatud summadelt intress, mis on arvutatud Belgia seadusjärgse intressimäära alusel;

— määrata tähtaeg, mille jooksul pooled peavad selle hüvitise kindlaks määrama, võttes arvesse palgaastet ja järku, millel ta oleks tulnud tööle võtta, keskmist töötasu suurenemist, tema karjääriarengut, hüvitisi, mida ta oleks seega selle ajutise töötaja lepingu alusel pidanud saama, ning kõrvutada saadud tulemused töötasuga, mida ta tegelikult sai;

— teise võimalusena:

— tuvastada, et kostjad on oma kohustusi rikkunud;

— mõista neilt tema kasuks välja hüvitis kahju eest, mis nende rikkumistega tekitati ja mis on *ex aequo et bono* hinnates 150 000 eurot;

— igal juhul mõista kohtukulud välja kostjatelt.

11 Nõukogu palub Üldkohtul:

— tuvastada enda pädevuse puudumine, kuna hagi käsitleb tagajärgi, mille tekitasid kõik hageja poolt sõlmitud lepingud kogumis;

— teise võimalusena tunnistada hagi vastuvõetamatuks osas, milles see on esitatud tema vastu;

— mõista kohtukulud välja hagejalt.

12 Komisjon palub Üldkohtul:

— jätta hagi tema vastu suunatud osas vastuvõetamatuse tõttu läbi vaatamata;

— mõista kohtukulud välja hagejalt.

13 Euroopa välisteenistus palub Üldkohtul:

— tuvastada enda pädevuse puudumine;

— igal juhul jätta hagi tema vastu suunatud osas vastuvõetamatuse tõttu läbi vaatamata;

— mõista kohtukulud välja hagejalt.

14 Eulex Kosovo palub Üldkohtul:

— jätta hagi tema vastu suunatud osas vastuvõetamatuse tõttu läbi vaatamata;

— mõista kohtukulud välja hagejalt.

Õiguslik käsitlus

15 Üldkohtu kodukorra artiklis 126 on ette nähtud, et kui Üldkohus ei ole ilmselgelt pädev hagi läbi vaatama või kui hagi on ilmselgelt vastuvõetamatu või ilmselgelt õiguslikult põhjendamatu, võib Üldkohus ettekandja-kohtuniku ettepanekul ilma menetlust jätkamata lahendada kohtuasja põhistatud määrusega.

16 Käesolevas kohtuasjas leiab Üldkohus, et toimikus sisalduvad materjalid on asja piisavalt selgitanud, ja otsustab kohtuasja lahendada ilma menetlust jätkamata.

Esimese võimalusena esitatud nõuded

17 Esimese võimalusena esitatud nõuete esimeses osas palub hageja Üldkohtul kvalifitseerida tema lepinguline suhe ümber tähtajatuks töölepinguks, tuvastada, et kostjad on rikkunud oma lepingulisi kohustusi, eelkõige etteteatamiskohustust tähtajatu lepingu ülesütlemisel, tuvastada, et tema lepingu ülesütlemine oli kuritarvituslik, ja mõista neilt seetõttu välja kahju, mis tekkis järjestikuste tähtajaliste lepingute kuritarvitusliku kasutamise, etteteatamiskohustuse rikkumise ja lepingu kuritarvitusliku ülesütlemise tõttu.

18 Esimese võimalusena esitatud nõuete teises osas palub hageja Üldkohtul tuvastada, et nõukogu, komisjon ja Euroopa välisteenistus kohtlesid teda missioonide teenistuses töötamise ajal tema töötasu, pensioniõiguste ja muude soodustuste osas diskrimineerivalt, et ta oleks tulnud tööle võtta nendest ühe ajutise töötajana, ja mõista neilt seetõttu välja hüvitis.

19 Kostjad väidavad oma vastuvõetamatuse vastuväidetes esiteks, et hageja eelnevad töölepingud sisaldavad tingimust, mis annab nende lepingutega seotud vaidluste lahendamiseks pädevuse Brüsseli (Belgia) kohtutele, ja et seega puudub Üldkohtul pädevus nendest lepingutest tulenevaid tagajärgi käsitleda. Teiseks väidab iga kostja, et hagi on tema vastu suunatud osas vastuvõetamatu.

20 Üldkohtu volitused on loetletud ELTL artiklis 256, mida on täpsustatud Euroopa Liidu Kohtu põhikirja artiklis 51. Nende sätete kohaselt on Üldkohus pädev esimeses astmes lahendama talle esitatud lepingutega seotud vaidlusi üksnes vahekohtuklausli olemasolul. Sellise klausli puudumisel laiendaks kohus oma õigusemõistmise pädevust kaugemale vaidlustest, mille lahendamise pädevus talle ELTL artikliga 274 piiritletult on antud, kuivõrd see säte annab liikmesriikide kohtutele üldise õiguse lahendada vaidlusi, mille üks pool on liit (kohtumäärused, 3.10.1997, Mutual Aid Administration Services *vs.* komisjon, T-186/96, EU:T:1997:149, punkt 47, ja 30.9.2014, Bitiqi jt *vs.* komisjon jt, T-410/13, ei avaldata, EU:T:2014:871, punkt 26).

21 Esmalt tuleb märkida, et pooled on ühel meelel selles, et missioonide ja hageja vahel varem sõlmitud kõikides töölepingutes on tingimus, mis näeb sõnaselgelt ette, et neist lepingutest tulenevate või nendega seotud vaidluste lahendamiseks on pädevad Brüsseli kohtud.

22 Üksnes viimane tähtajaline leping näeb punktis 21 ette, et sellest lepingust tulenevate või sellega seotud vaidluste lahendamine kuulub ELTL artikli 272 alusel Euroopa Liidu Kohtu pädevusse.

23 Sellest tuleneb, et kuna käesolev hagi on esitatud ELTL artikli 272 alusel, on Üldkohus pädev üksnes osas, mis puudutab viimast tähtajalist lepingut selles sisalduva vahekohtuklausli kohaselt. Üldkohtul puudub ilmselgelt pädevus lahendada vaidlusi, mis võivad tekkida hageja nende töölepingute täitmisest, mis eelnesid viimasele tähtajalisele lepingule ja mis andsid pädevuse sõnaselgelt Belgia kohtutele, ning seega käsitleda käesolevat hagi osas, milles see puudutab nende lepingute tagajärgi.

24 Pealegi väidab hageja oma märkustes vastuvõetamatuse vastuväidete kohta vaid seda, et viimases tähtajalises lepingus sisalduv tingimus, mis annab pädevuse Euroopa Liidu Kohtule, muudab kehtetuks eelnevates lepingutes sisalduvad tingimused, mis annavad pädevuse Belgia kohtutele.

25 Siinkohal olgu meenutatud, et kuna ELTL artiklist 272 tulenev pädevus on erand üldisest õigusest, tuleb seda tõlgendada kitsalt (kohtuotsus, 18.12.1986, komisjon *vs.* Zoubek, 426/85, EU:T:1986:501, punkt 11). Seega saab Üldkohus lahendada lepinguga seonduva kohtuvaidluse üksnes siis, kui lepingupooled on väljendanud oma tahet talle selline pädevus omistada (vt kohtuotsus, 24.10.2014, Technische Universität Dresden *vs.* komisjon, T-29/11, EU:T:2014:912, punkt 50; vt selle kohta kohtumäärus, 3.10.1997, Mutual Aid Administration Services *vs.* komisjon, T-186/96, EU:T:1997:149, punkt 46).

26 Euroopa Liidu Kohtule pädevuse andva tingimuse ulatus piirdub viimase tähtajalise lepinguga seotud vaidlustega ja see ei laiene varasematele lepingutele, mis näevad ette muude kohtute pädevuse.

27 Lisaks sellele tuleb meeles pidada, et hageja sõlmis missioonidega töölepingud talle pakutud tingimustel vabatahtlikult. Nende lepingute punktis 1 nõustus ta sõnaselgelt lepingus sisalduvate tingimuste ja põhimõtetega, kaasa arvatud vaidluste lahendamiseks ette nähtud võimaluste ja sõnaselgelt Belgia kohtutele pädevuse andvate tingimustega.

28 Samuti tuleb tagasi lükata Eulex Kosovo argument, et viimases lepingus sisalduv tingimus, mis annab pädevuse Euroopa Liidu Kohtule, tuleneb halduslikust veast ja et võttes vastu Eulex Kosovo missioonijuhi 26. juuni 2014. aasta kirja, milles teda teavitati tema lepingu pikendamata jätmisest pärast 14. novembrit 2014, tunnustas ta Brüsseli kohtute pädevust.

29 Nimelt piisab esiteks tõdemusest, et Eulex Kosovo on viimase tähtajalise lepingu pool tööandjana ja et hagejal on seega õigus tugineda tema vastu vahekohtuklauslile, isegi kui see klausel tuleneb halduslikust veast. Teiseks ei muuda pelk kirja vastuvõtmine, millega hageja sai teada tema lepingu pikendamata jätmisest pärast 14. novembrit 2014, viimases tähtajalises lepingus, mis allkirjastati peale selle kirja saatmist, sisalduva kohtualluvust määrava klausli sisu.

30 Teisalt tuleb märkida, et üksnes sellise lepingu pooled, mis sisaldab vahekohtuklauslit, võivad olla pooled kohtuasjas, mis on algatatud ELTL artikli 272 alusel (vt kohtuotsus, 16.12.2010, komisjon *vs.* Arci Nuova associazione comitato di Cagliari ja Gessa, T-259/09, ei avaldata, EU:T:2010:536, punkt 40 ja seal viidatud kohtupraktika).

31 Mis puudutab viimast tähtajalist lepingut, siis nagu hagejagi möönab, tuleb märkida, et selle lepingu sõlmisid hageja ja Eulex Kosovo kui tööandja.

32 Otsusega 2014/349 muudeti ühismeedet 2008/124, lisades artikli 15a järgmises sõnastuses: „EULEX KOSOVO-l on käesoleva ühismeetme rakendamiseks õigus hankida teenuseid ja asju, sõlmida lepinguid ja halduskokkuleppeid, värvata töötajaid, omada arvelduskontosid, omandada ja võõrandada vara, ennast kohustustest vabastada ning olla kohtus menetlusosaliseks.“

33 Otsusega 2014/349 lisati artikli 16 lõige 5 järgmises sõnastuses: „EULEX KOSOVO vastutab alates 15. juunist 2014 volituste täitmisest tulenevate mis tahes nõuete ja kohustuste eest, välja arvatud nõuete eest, mis on seotud missiooni juhi tõsiste üleastumistega, mille eest vastutab tema.“

34 Ühismeetme 2008/124 artikliga 15a, mis on kohaldatav alates selle jõustumisest 12. juunil 2014, anti Eulex Kosovole õigus sõlmida lepinguid ja olla kohtus menetlusosaliseks, omistades talle seega õigusvõime.

35 Tuleb märkida, et kuigi eelnevad töölepingud olid sõlmitud hageja ja Eulex Kosovo missiooni juhi vahel, sõlmiti viimane tähtajaline leping 15. oktoobril 2014 hageja ja Eulex Kosovo kui tööandja vahel. Viimane tähtajaline leping viitab sõnaselgelt ühismeetme 2008/124 artiklile 15a.

36 Järelikult vastupidi sellele, mida Eulex Kosovo väitis oma vastuvõetamatuse vastuväites, anti talle otsusega 2014/349 sisse viidud muudatustega õigusvõime ja ta võib olla kostja liidu kohtute menetluses.

37 Selles osas tugineb Eulex Kosovo oma vastuvõetamatuse vastuväites ekslikult 4. juuni 2013. aasta kohtumäärusele Elitaliana *vs.* Eulex Kosovo (T-213/12, EU:T:2013:292), 23. aprilli 2015. aasta kohtumäärusele Chatzianagnostou *vs.* nõukogu jt (T-383/13, ei avaldata, EU:T:2015:246) ja 12. novembri 2015. aasta kohtuotsusele Elitaliana *vs.* Eulex Kosovo (C-439/13 P, EU:C:2015:753) väitmaks, et tal puudub õigus olla kostja liidu kohtute menetluses. Nimelt piisab tõdemisest, et kõnealused kohtuasjad ei ole asjasse puutuvad, kuna esiteks käsitlesid need fakte, mis esinesid enne

otsusega 2014/349 Eulex Kosovo õigusliku staatuse muutmist, ja teiseks oli tegemist ELTL artikli 263 alusel esitatud tühistamishagidega. Kuna käesolevas asjas esitati hagi ELTL artikli 272 alusel, piisab, et vahekohtuklauslit sisaldava lepingu sõlmis „liidu nimel“ Eulex Kosovo ja vastupidi tema väidetule ei ole vaja, et ta oleks „liidu organ või asutus“ ELTL artikli 263 tähenduses.

38 Üldkohus on ELTL artikli 272 alusel pädev üksnes osas, mis puudutab viimast tähtajalist lepingut, mille hageja ja Eulex Kosovo sõlmisid.

39 Esiteks tuleneb eeltoodust, et Üldkohtul puudub ilmselgelt pädevus, et lahendada esimese võimalusena esitatud nõuete esimest osa. Esimene nõue, millega taotletakse hageja ja tema järjestikusteks tööandjateks olnud erinevate missioonide vaheliste kõikide lepinguliste suhete ümberkvalifitseerimist tähtajatuks lepinguks, eeldab, et arvesse tuleb võtta neid tagajärgi, mis tulenevad nende missioonide ja hageja vahel sõlmitud eelnevatest lepingutest, mis annavad pädevuse sõnaselgelt Belgia kohtutele. Kuna aga Üldkohtu pädevus piirdub viimase tähtajalise lepinguga, ei võimalda see ta kõnealust nõuet lahendada. Samuti puudub Üldkohtul ilmselgelt pädevus lahendada kõrvalnõudeid, millega soovitakse tuvastada, et kostjad rikkusid tähtajatu lepingu ülesütlemise raames etteteatamiskohustust ja et tema lepingu ülesütlemine oli kuritarvituslik. Järelikult puudub Üldkohtul ilmselgelt ka pädevus lahendada nende nõuetega kaasnevaid hüvitisenõudeid, millega soovitakse saada hüvitist kahju eest, mis tekkis järjestikuste tähtajaliste lepingute kuritarvituslikust kasutamisest, etteteatamiskohustuse rikkumisest ja lepingu kuritarvituslikust ülesütlemisest.

40 Teiseks puudub Üldkohtul ilmselgelt pädevus, et lahendada esimese võimalusena esitatud nõuete teist osa, milles palutakse otsustada, et Euroopa välisteenistus, nõukogu ja komisjon kohtlesid hagejat missioonide teenistuses töötamise ajal tema töötasu, pensioniõiguste ja muude soodustuste osas diskrimineerivalt, et ta oleks tulnud tööle võtta nendest ühe ajutise töötajana, ja mõista tekkinud kahju eest välja hüvitis. Need nõuded on esitatud nõukogu, komisjoni ja Euroopa välisteenistuse vastu, kes ei ole viimase tähtajalise lepingu pooled, ja seega puudutavad need varasemaid lepingulisi suhteid, mille suhtes Üldkohtul pädevus puudub.

41 Seoses hageja väitega, mis puudutab tema õiguse tõhusale õiguskaitsevahendile väidetavat rikkumist juhul, kui tema hagi tunnistatakse vastuvõetamatuks, tuleb märkida, et vastupidi sellele, mida hageja tundub väitvat, ei tähenda asjaolu, et Belgia kohtutel puudub pädevus viimase tähtajalise lepingu suhtes, et neil puuduks ka pädevus vaidluste suhtes, mis on seotud hageja ja missioonide vahel varem sõlmitud töölepingutega. Üldkohtu pädevuse puudumine lahendada esimese võimalusena esitatud nõudeid osas, milles nende eesmärk on hinnata viimasele tähtajalisele lepingule eelnenud lepingute tagajärgi, ei võta hagejalt õigust tõhusale õiguskaitsevahendile, sest tal on võimalus pöörduda liikmesriigi kohtusse, kellele neis lepingutes sisalduvates vahekohtuklauslites pädevus on antud.

Teise võimalusena esitatud nõuded

42 Teise võimalusena esitab hageja kahju hüvitamise nõude, tuginedes „Euroopa institutsioonide“ lepinguvälisele vastutusele. Ta väidab, et kostjad rikkusid talle peale sunnitud lepingulise suhte raames õiguskindluse, omandatud õiguste kaitse ja õiguspärase ootuse kaitse põhimõtteid, õigust heale haldusele, halduse läbipaistvuse põhimõtet ja hoolsuspõhimõtet, üksikisikute kaitse põhimõtet ja Euroopa hea halduse tava eeskirja. Ta väidab, et juhul, kui peamine nõue tuleks vastuvõetamatuse tõttu läbi vaatamata või põhjendamatuse tõttu rahuldamata jätta, kinnitaks see nende põhimõtete rikkumist kostjate poolt, kuna hagejal ei ole võimalik kindlaks teha, millised õigused on nende lepingutega hõlmatud ning millistel tähtaegadel ja millises ulatuses saab neile õigustele või nende õiguste rikkumisele tugineda. Kui Üldkohus jätab tema peamise nõude vastuvõetamatuse tõttu läbi vaatamata või põhjendamatuse tõttu rahuldamata, tekitaks see talle seega kahju, mis tema hinnangul on 150 000 eurot.

43 Kõigepealt tuleb märkida, et käesolev hagi on esitatud tõepoolest üksnes ELTL artikli 272 alusel. Siiski tugineb hageja sõnaselgelt kostjate lepinguvälisele vastutusele juhul, kui tema esimese võimalusena esitatud ja kostjate lepinguvälisele vastutusele tuginevad nõuded jäetakse rahuldamata.

44 Sellega seoses olgu meenutatud, et kahju hüvitamise hagi on iseseisev hagi, millel on muude õiguskaitsevahendite hulgas konkreetne funktsioon. Selle hagi ese on nõue hüvitada kahju, mis tuleneb aktist või õigusvastasest käitumisest, mida saab institutsioonile süüks panna (vt kohtuotsus, 18.12.2009, Arizmendi jt *vs.* nõukogu ja komisjon, T-440/03, T-121/04, T-171/04, T-208/04, T-365/04 ja T-484/04, EU:T:2009:530, punkt 64 ja seal viidatud kohtupraktika).

45 Ei saa välistada, et liidu institutsiooni lepinguline ja lepinguväline vastutus võib ühe lepinguosalise suhtes esineda samal ajal.

46 Käesolevas asjas ei viita hageja oma teise võimalusena esitatud hüvitisnõude raames lepinguliste kohustuste ega lepingulisi suhteid reguleerivate õigusnormide rikkumisele, vaid nende põhimõtete rikkumisele, millest institutsioonid peavad juhinduma oma halduskohustuste täitmisel. Kõnealuse teisese nõudega viidatakse vastutusele, mis kostjatel on ametivõimudena, mitte lepingupooltena.

47 Seega tuleb järeldada, et kuigi hageja ei nimeta oma teise võimalusena esitatud hüvitisnõude alusena sõnaselgelt ELTL artiklit 268 ega ELTL artiklit 340, on selle nõude eesmärk kohaldada kostjate lepinguvälist vastutust.

48 Olgu meenutatud, et Euroopa Liidu Kohtu põhikirja artikli 21 esimese lõigu kohaselt koosmõjus artikli 53 esimese lõigu ja kodukorra artikli 76 punktiga d tuleb hagiavalduses märkida hagi ese ning ülevaade fakti- ja õigusväidetest. Need peavad olema märgitud piisavalt selgelt ja täpselt, et kostja saaks valmistuda enda kaitsmiseks ja Üldkohus saaks vajaduse korral teha asjas otsuse täiendavate andmeteta. Õiguskindluse ja hea õigusemõistmise tagamiseks peavad selleks, et hagi oleks vastuvõetav, selle aluseks olevad peamised õiguslikud ja faktilised asjaolud kas või kokkuvõtlikult, ent seostatult ja arusaadavalt tulenema hagiavalduse tekstist. Nende nõuete täitmiseks peavad väidetavalt liidu institutsiooni tekitatud kahju hüvitamist taotlevas hagis olema märgitud andmed, mis võimaldavad määratleda hageja poolt institutsioonile etteheidetava käitumise, põhjused, mille tõttu hageja arvates esineb põhjuslik seos selle käitumise ja talle väidetavalt tekkinud kahju vahel, ning selle kahju olemus ja ulatus (vt kohtuotsus, 2.3.2010, Arcelor *vs.* parlament ja nõukogu, T-16/04, EU:T:2010:54, punkt 132 ja seal viidatud kohtupraktika; kohtumäärus, 5.10.2015, Grigoriadis jt *vs.* parlament jt, T-413/14, ei avaldata, EU:T:2015:786, punkt 30).

49 Käesoleval juhul ei võimalda hagiavaldus isegi tervikuna võttes tuvastada nõutava selgus- ja täpsusastmega piisavalt otsest põhjuslikku seost kostjate poolt väidetavalt toime pandud rikkumiste ja hageja väidetava kahju vahel, mis tuleneb tema esimese võimalusena esitatud nõuete rahuldamata jätmisest Üldkohtu poolt.

50 Nimelt esiteks väidab hageja, et kostjad rikkusid teatud põhimõtteid, mis on siduvad neile kui ametivõimudele, ja teiseks piirdub ta viitamisega kahjule, mis tuleneb tema esimese võimalusena esitatud nõuete rahuldamata jätmisest Üldkohtu poolt. Üldkohtule jääb arusaamatuks, kuidas võiks tema otsuse jätta esimese võimalusena esitatud nõuded pädevuse ilmselge puudumise tõttu rahuldamata aluseks olla kostjate käitumine.

51 Sellest järeldub, et teise võimalusena esitatud nõuded ei vasta kodukorra artikli 76 punktis d kehtestatud nõuetele ja on seega ilmselgelt vastuvõetamatud.

52 Kõikidest eelnevatest kaalutlustest lähtudes tuleb hagi osalt pädevuse ilmselge puudumise ja osalt ilmselge vastuvõetamatuse tõttu jätta läbi vaatamata.

Kohtukulud

53 Kodukorra artikli 134 lõike 1 alusel on kohtuvaidluse kaotanud pool kohustatud hüvitama kohtukulud, kui vastaspool on seda nõudnud. Kuna hageja on kohtuvaidluse kaotanud, tuleb kohtukulud vastavalt nõukogu, komisjoni, Euroopa välisteenistuse ning Eulex Kosovo nõuetele välja mõista hagejalt.

Esitatud põhjendustest lähtudes

ÜLDKOHUS (esimene koda)

määrab:

1. Jätta hagi läbi vaatamata.

2. Mõista kohtukulud välja Liam Jenkinsonilt.

Luxembourg, 9. november 2016

Kohtusekretär
E. Coulon

Koja president
H. Kanninen